

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

No



ГАЗЕТА

75.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 26-го Сентября.—1847—Wilno. PIATEK, 26-go Września.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 20-го Сентября.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ пребываніе Свое, въ Кіевѣ, 8-го Сентября, изволилъ посѣтить, въ часъ по полудни, Софійскій Соборъ, потомъ Михайловскій Монастырь, засимъ осматривалъ городъ и строопещес-ел зданіе 2-ї Гімназіи.— Послѣ сего, Его Величество, утвердивъ на Старомъ Кіевѣ, новую площадь и мѣсто, для постройки присутственныхъ мѣстъ, благоволилъ осматривать арсеналь.

9-го Сентября, въ 10 часовъ утра, Его Императорское Величество изволилъ слушать Божественную Литургию въ Кіево-Печерской Лаврѣ, по окончаніи которой произвелъ смотръ войскамъ, собраннымъ при городѣ Кіевѣ, найдя оныхъ въ отличномъ во всѣхъ ча-стяхъ порядкѣ и примѣрномъ устройствѣ. Послѣ оѣда, Государь Императоръ изволилъ посѣтить Инсти-тути Благородныхъ Дѣвіцъ, осмотрѣвъ затѣмъ рабо-ты на Александровской Горѣ.

10-го Сентября, Государь Императоръ изволилъ осматривать мѣстности при спускахъ къ Днѣпру, гдѣ предположена постройка постояннаго моста, потомъ осматривалъ работы въ Кіевской Крѣости. Въ часъ по полудни, Его Величество изволилъ быть въ госпи-талѣ, затѣмъ посѣтилъ Университетъ Св. Владимира, и осмотрѣлъ тамъ ботаническій садъ съ оранжерею, потомъ мѣстность слободы Шулявщины.

Въ 6 часовъ по полудни, Его Величество благо-волилъ осматривать пѣхотные бараки и мѣстность про-тивъ нихъ.

Государь Императоръ изволилъ осматривать, 11-го числа Сентября, саперный лагерь близъ Кіева, потомъ посѣтилъ казармы Военныхъ Кантонистовъ, и засимъ Его Величество былъ въ Кіево-Печерской Лаврѣ, гдѣ и прикладывался къ Иконамъ и Св. мощамъ.

Того же числа, въ 4 часа по полудни, Его Импе-раторское Величество изволилъ отправиться въ Ели-заветградъ.

13-го сего мѣсяца, Его Императорское Высоче-ство Герцогъ Максимилианъ Лейхтенбергскій изволилъ отправиться за границу на почтовомъ пароходѣ „Прже-сакій Орелъ.“

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 20-go Września.

JEGO CESARSKA Mośc, podczas swojej bytnosci w Kijowie, 8-go Września, raezył zwiedzić o godzinie 1-ej z południa, Kościół Katedralny św Zofii, potem Monaster św. Michała, nareście oglął miasto i wznoszące się gmachy 2-go Gimnazyum. Poczem, JEGO CESARSKA Mośc zatwierdziwszy w Starym Kijowie nowy plac i miejsce na budowę urzędowych gmachów, raezył oglądać arsenał.

Dnia 9-go Września, o godzinie 10-ej z rana, JEGO CESARSKA Mośc raezył słuchać Mszy św. w Kijowskim Peczarskim Monasterze, po której ukończeniu odbył przegląd wojsk zgromadzonych pod Kijowem, i znalazł je w wybornym pod każdym wzgladem porządku i we wzorowym urządzeniu. Po obiedzie, JEGO CESARSKA Mośc raezył odwiedzić Instytut Szlachetnych Pań, poczem obejrzał roboty na Górze Aleksandrowskiej.

Dnia 10 Września, CESARZ JEGO Mośc raezył oglądać położenie miejsca przy zjeździe ku Dnieprowi, gdzie zamierzone jest wybudowanie stałego mostu, poczem oglądał roboty w twierdzy Kijowskiej. O godzinie 1-ej z południa, JEGO CESARSKA Mośc raezył być w Szpitalu, potem odwiedził Uniwersytet św. Włodzimierza i obejrzał tam ogród botaniczny z oranżerią, a następnie położenie slobody Szulawszczyzny.

O godzinie 6-ej z południa, JEGO CESARSKA Mośc raezył oglądać baraki piechoty i miejsca naprzeciw ich położone.

JEGO CESARSKA Mośc raezył oglądać, 11 Września, oboz saperów niedaleko Kijowa, potem odwiedził koszary Wojskowych Kantonistów, a następnie JEGO CESARSKA Mośc był w Kijowskim Peczarskim Monasterze, gdzie oddawał cześć obrazom i relikwiom Świętych.

Tegoż dnia o godzinie 4-ej po południu, JEGO CE-SARSKA Mośc raezył udać się do Elizawetgradu.

Dnia 13-go Września, JEGO CESARSKA WYSOKOŚCIE Księże Maxymilian Leuchtenbergski raezył udać się za granicę na statku parowym „Orzeł Pruski.“

Извѣстія съ Кавказа.

8 Августа.

Изъ лагеря при аулѣ Салты въ Дагестанѣ.

Получивъ свѣдѣніе, что холера прекратилась въ аулѣ Салты и окрестныхъ селеніяхъ, Главнокомандующій выступилъ 25-го Іюля съ позиціи на Турчидагъ съ Самурскимъ отрядомъ, въ составѣ 8-ми баталіоновъ пѣхоты, двухъ ротъ стрѣлковъ, роты саперъ, съ гальваническими приборами, дивизіона драгунъ, 2-хъ сотень казаковъ и до 1500 человѣкъ конной и пѣшой милиціи, при 16-ти орудіяхъ и командахъ съ ракетами и крѣпостными ружьями.

На Турчидагѣ оставленъ баталіонъ пѣхоты съ 2-мя горными орудіями, командою казаковъ и частью милиціи, подъ начальствомъ Подполковника Трацевскаго.

Самурскій отрядъ ночевалъ близъ покинутаго аула Кегерь, а 26-го числа, расположившись впереди Салты, немедленно приступилъ къ работамъ для правильного овладѣнія этимъ ауломъ, въ видахъ прочнаго обеспеченія Средняго Дагестана отъ вторженій матежниковъ. Горцы, чувствуя важность этого пункта, сильно его укрѣпили и заняли многочисленнымъ гарнизономъ.

28-го числа присоединились къ Самурскому отряду изъ Дагестанскаго два баталіона пѣхоты и Акушинская милиція. Въ тотъ же день открыть артиллерійскій огонь противъ аула, при ближайшемъ обозрѣніи коего убить, къ общему сожалѣнію, въ цѣпи застрѣльщиковъ, Адъютантъ Главнокомандующаго, Лейбъ-Гвардія Коннаго полка Ротмістръ Глѣбовъ.

Въ послѣдующіе дни непріятель въ значительномъ числѣ показывался днемъ на окружныхъ высотахъ, а ночью приближался къ лагерю, чтобы препятствовать производству траншейныхъ работъ. Такимъ образомъ, въ ночь съ 29-го на 30-е Іюля сильная партия бросилась на лагерную цѣпь со стороны Кудали и Кегеръ, по была отброшена назадъ съ чувствительнымъ урономъ, распорядительностью Адъютанта Главнокомандующаго, Полковника Князя Гагарина, который въ этомъ дѣлѣ раненъ. Подобныя покушенія возобновляемы были Горцами съ такою же для нихъ неудачею; наши инженерныя работы продолжались дѣятельно и успѣшно, а огонь нашей артиллериі разрушалъ укрѣпленіе и саки аула.

1-го Августа прибыла къ отряду милиція Даргинского Округа въ числѣ 500 человѣкъ; она заняла селеніе Кудали для прикрытия сообщенія съ селеніемъ Пудахаръ.

Между тѣмъ, скопище отъ 7 т. до 8 т. конныхъ и пѣшихъ матежниковъ, подъ предводительствомъ Гаджи-Мурата, Кубита Магомы и Даніель-Бека, собралось противъ лѣваго фланга нашей позиціи, въ ущельяхъ высокихъ горъ между Кегеромъ, Хидатлинскимъ и Салтinskимъ мостами.

Дабы, непрерывая хода осадныхъ работъ, имѣть возможность разсѣять эту партию, Главнокомандующій притянулъ 6 ротъ пѣхоты изъ Ходжалъ-Махи, гдѣ работы по возвѣденію укрѣпленія почти совершенно окончены. Генераль-Майоръ Князь Кудашевъ привѣдъ это подкрѣпленіе 6-го Августа.

Поручивъ охраненіе лагеря и траншей Генераль-Лейтенанту Коцебу, Главнокомандующій вѣбралъ Генераль-Лейтенанту Князю Аргутинскому-Долгорукому подвижную колонну изъ 6-ти баталіоновъ пѣхоты, 2-хъ ротъ стрѣлковъ, дивизіона драгунъ, 2-хъ сотень казаковъ и 900 пѣшихъ и конныхъ милиционеровъ, съ 6-ю горными орудіями и ракетнойю командою. Не теряя времени, Князь Воронцовъ выступилъ самъ съ этого колонною противъ непріятельскаго скопища, въ ночь съ 6-го на 7-е Августа.

Авангардъ колонны, подъ начальствомъ Адъютанта Главнокомандующаго, Полковника Минквица, приблизился не замѣченный къ пикетамъ Горцевъ. Пока остальные войска, не смотря на скадистую и изрытую мѣстность, быстро стягивались къ авангарду, Чохская и Аварская милиціи, бывшия впереди подъ командою Гребенскаго Казачьаго полка Сотника Князя Гагарина, наткнулись на разсѣвѣтъ на непріятельской карауль и, преслѣдую его, спустились въ крутой и глубокій оврагъ, на противоположномъ гребиѣ коего устроены были завалы.

По первымъ выстрѣламъ Князь Воронцовъ выдвинулъ два баталіона и батарею изъ 4-хъ орудій и ракетныхъ станковъ противъ лѣваго фланга матежниковъ, изумленныхъ неожиданностью подвленія нашихъ войскъ, и въ то же время приказалъ Князю Аргу-

Wiadomości z Kaukazu.

Dnia 8 sierpnia.

Z obozu przy aule Salty, w Dagestanie.

DowiedziaÅ' siê, Åe cholera ustala w aule Salty i wsiach okolicznych, Głównodowodzący wyruszył, 25 Lipca, z pozycji na Turcidiagu, z oddziałem Samur-skim, w liczbie ośmiu batalionów piechoty, dwóch kompanii tyralierów, kompanii saperów z aparatami galwanicznymi, dywizjonu dragonów, dwóch secesji kozaków i do 1,500 ludzi z milicji konnej i pieszej, mając 16 dział, oraz komendę z rakietami i strzelbami fortecznymi.

Na Turcidiagu pozostaÅ' batalion piechoty z dwoma działami górnymi, z komendą kozaków i częścią milicji, pod naczelnictwem Podpułkownika Trazeckiego.

Oddział Samurski nocował blisko opuszczonego aulu Keher, a d. 26, rozłożywszy się na przedzie Salty, przystąpił niezwłocznie do robót, celem formalnego zajęcia tego aulu, w widokach trwałego zabezpieczenia Dagestanu Środkowego od wtargniętych buntowników. Górale, czując ważność tego punktu, silnie go wzmacnili i liczną osadzili załogą.

Dnia 28-go przyłączyły się do oddziału Samurskiego z Dagestańskiego dwa bataliony piechoty i milicja Aksyńska. Tegoż dnia rozpoczęto dawać ognia z dział do aulu, przy którego bliższym rekognoskowaniu poległ, z żalem powszechnym, w tańcu tyralierów, Adjutant Głównodowodzącego, pułkownika Lejb-Gwardji Rotmistrza Iliebow.

W następnych dniach, nieprzyjaciel w znacznjej liczbie ukazywał się w dniu na okoliczych wzgórzach, a w nocy zbliżał się do obozu, aby przeszkodzić robieniu okopów. Tym sposobem w nocy, z d. 29-go na 30-tą Lipca, silna partia uderzyła na łańcuch obozowy ze strony Kudali i Keher, ale została odparta z dotkliwą stratą, przez rozporządzenia Adjutanta Głównodowodzącego, Pułkownika Xięcia Gagarina, który w tej utarczce był ranionym. Podobne zamachy wzawiane były przez Górale, z równemże dla nich niepowołaniem; nasze roboty inżynierijne prowadzono dalej czynnie i skutecznie, a ogień naszej artyleryi uszczęśliwił obwarowanie i sakle aulu.

Dnia 1 Sierpnia przybyła do oddziału milicja Okręgu Darginskiego, w liczbie 500 ludzi, i zajęła wieś Kudali, dla obrony komunikacji ze wsią Cudachar.

Tymczasem zgraja od siedmiu do ośmiu tysięcy buntowników konnych i pieszych, pod wodzą Hadży-Miratu, Kibata-Mahomu i Daniel-Beka, zebrała się przeciwko lewemu skrzydłu naszej pozycji, w wąwozach gór wysokich, między Keherem i mostami Chidatlińskim i Saltyńskim.

Aby nie przerywając biegu robót obleżnięcych, bić w mo¿noÅ'ci rozproszenia tej zgraj, Głównodowodzący ściągnął sześć kompanii piechoty z Chodzat Machi, gdzie roboty około oszańcowań zupełnie prawie są ukończone. Jeneral-Major Xaqi Kudaszew przyprowadził ten poselik d. 6 Sierpnia.

Pozwolono utrzymanie obozu i okopów Jeneral-Porucznikowi Kotzibue, Głównodowodzący powierzył Jeneral-Porucznikowi Xięciu Agutiskiemu-Dolgorukiemu kolumnę ruchomą, z sześciu batalionów piechoty, dwóch kompanii tyralierów, dywizjonu dragonów, dwóch secesji kozaków i dziewięciuset pieszych i konnych milicyantów, z sześciu działami górnymi i komendą rakietników. Nie tracąc czasu, Xaqi Woroncow wystąpił sam z tą kolumną przeciwko zgraj nieprzyjacielskiej, w nocy z d. 6 na 7 Sierpnia.

Straż przednia kolumny, pod naczelnictwem Adjutanta Głównodowodzącego, Pułkownika Minkwica, zbliżyła się niepostrzeżona ku piketom Górale. Póki reszta wojska, pomimo skalistej i pokopanej miejscowości, szybko ściągała się ku awangardzie, milicje: Czochska i Awaska, które były na przedzie pod komendą Setnika pułku Grebienskiego kozaków, Xięcia Gagrina, spotkały się o świcie z wartą nieprzyjacielską, i strigając ją, spuściły się w kręty i głęboki parów, na którego stronie przeciwnej porobione były zasieki.

Na pierwsze wystrzały, Xięci Woroncowi wysunął dwa bataliony i baterię ze czterech dział, ze stalagami rakietniczymi, przeciwko lewemu skrzydłu buntowników, zdumionych niespodziewanym zjawieniem się wojsk naszych, i w tymże czasie rozkazał Xięciu Agutiskiemu

тическому Долгорукому съ авангардомъ, усиленнымъ всею кавалерию, перейти чрезъ оврагъ и обойти Горцевъ съ праваго фланга.

Не останавливаясь чрезвычайно отвѣтными спусками и подъемами, милиция наша, подъ начальствомъ Полковника Джакифир-Кули Аза-Бикиханова, и дивизионъ драгуанъ засекали почти въ тылъ позиции Горцевъ. Вмѣстѣ съ тѣмъ 1-й баталіонъ Мингрельского Егерскаго полка и 1-й Эриванскаго Карабинернаго полка неустрашимо бросились на завалы съ фронта. Непріятель не выдержалъ этого натиска; толпы его поколебались и, отрѣзанные нашимъ кавалеріемъ отъ главнаго пути отступленія, начали бросаться съ кручи. Карабинеры и егери настигли бѣгущихъ, поражали ружейнымъ огнемъ, кололи штыками и осыпали градомъ камней.

Оставалась на лѣвомъ флангѣ непріятельской позиціи отдельная гора, увенчанная завалами, на которыхъ разъѣздались 8-мы значковъ. Туда направлены Генералъ-Майоромъ Князь Кудашевыи и Полковникомъ Плащ-Бекъ Кокумомъ милиция и 6-ть ротъ Пыхотнаго Генералъ-Фельдмаршала Князя Варшавскаго полка. Атака эта была столь же рѣшительна, какъ первая. Спасаясь отъ штыковъ нашихъ, толпа до 600 горцевъ, бинуясь съ крутой скалы къ Кара-Койсу. — Одно лишь утомление войскъ и отвѣтная высота скаль че дозволили намъ спуститься въ глубокое ущелье и преслѣдовать далѣе опрокинутыхъ Горцевъ, которые вскорѣ скрылись изъ виду нашего за рѣку Кара-Койсу. После необходимаго отдыха команда возвратилась въ лагерь.

Кромѣ несколькиихъ десятковъ тѣлъ, оставленныхъ на мѣстѣ, непріятель понесъ значительную потерю. У него взяты одинъ значекъ и большое количество всякаго рода оружія.

Съ нашей стороны убито: нижнихъ чиновъ 3, милиционеръ 1; ранено: оберъ-офицеръ 1, (Сотникъ Князь Гагаринъ, которому Академикъ Пироговъ долженъ былъ отнять ногу), нижнихъ чиновъ 2, милиционеровъ 11; контужено 10 человѣкъ.

Въ предшествовавшихъ перестрѣлкахъ и въ траншеяхъ убито: оберъ-офицеръ 1, нижнихъ чиновъ 7; ранено: штабъ-офицеръ 1, оберъ-офицеръ 1, нижнихъ чиновъ и милиционеровъ 63.

Блистательное дѣло 7-го Августа подѣстествуетъ, безъ всякаго сомнѣнія, на духъ Салтиковскаго гарнизона и, укротивъ дерзость непріятеля, предупредить отвлеченіе силъ нашихъ отъ главной въ настоящее время цѣли—владѣнія симъ ауломъ.

На прѣвѣ пунктахъ Кавказа Горцы виче граждана не предпринимали.

Dolgoryukiemu, zъ awangardą, wzmoconią całą jazdą, przejścić przez parow i obejść Górali z lewego skrzydła.

Niewstrzymana niezmiernie spadzistemi zejściami i wejściami, milicja nasza, podъ начальствомъ Польковника Dżafir-Kuły Aza-Bikihanova, oraz dywizyja dragonów, zajęły prawie tył pozycji Górali. Zarazem 1-szy batalion półku Mingrelskiego strzelców i 1-szy półku Erywańskiego karabinierów, nieustraszenie uderzyły na zasiek z frontu. Ni-przyjaciel nie wytrzymały tego natarcia; bandy jego zachwiały się, i odcięte przez naszą jazdę od g³ownej drogi odwrotu, zaczęły rzucać się do parowu. Karabinierowie i strzelcy dognali uciekających, razili ogniem karabiuowym, klóli baguetami i osypywali gradem kamieni.

Pozostawała na lewym skrzydle pozycji nieprzyjacielskiej oddzielná góra, okryta zasiekami, na której powiewało osim chorągiewek. Tam skierowali Jeneral-Major Xiążę Kudaszew i Pólkownik Plac-Bek-Kokum milicję i sześć kompanii półku piechoty Jeneral-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego. Atak ten był równie stawowczy, jak i pierwszy. Ratując się od naszych bagietów, banda do 600 Górali rzuciła się ze stromej skały ku Karakojsu. Zrużeniu tylko wojsk i spadzistość skał nie dozwoliły nam spuścić się do głębokiego wąwozu i ścigać dalej pierzchających Górali, którzy wkrótce znikli nam z oczu za rzeką Kara-Koju. Po nieodzownym wypoczyku, kolumna powróciła do obozu.

Oprócz kilkudziesięciu zabitych, pozostawionych na miejscu, nieprzyjaciel poniosł znaczną stratę. Zabranemu jednej chorągiewki i wielką ilością różnego rodzaju brosi.

Z naszej strony poległo: 3 żołnierzy, milicyant 1; ranieni oficer niższy 1, (Setnik Xiążę Gagaryn, któremu Akademik Pirogowusiał amputować nogę), żołnierzy 2, milicyantów 11; kontuzjowanych 10 ludzi.

W poprzednich utarczkach i w przykopach polegli: oficer niższy 1, żołnierzy 7; ranieni: oficer wyższy 1, niższy 1, żołnierscy i milicyantów 63.

Świetna potyczka dnia 7 Sierpnia, wywrote niewątpliwie wpływ na ducha załogi Sałtańskie, i zawsze gnawszy zuchwałosć nieprzyjaciela, zapobieży odciągnięciu sił naszych od głównego w obecnym czasie celu — operowania tego aulu.

Na innych punktach Kaukazu Górale nie ważnego nie przedsiębrały.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

Германия.

Баденъ, 14 Сентября.

Ихъ Императорскія Высочества Наслѣдникъ Цесаревичъ съ супругою, Цесаревною Великою Княгинею Марию Александровною, и Его Королевское Высочество Наслѣдный Принцъ Вюртембергскій съ Ея Императорскимъ Высочествомъ Великою Княгинею Ольгой Николаевною, Наслѣдною Принцессою Вюртембергскою, изволили прибыть сюда сегодня для свиданія съ ихъ августейшою родственницею, Великою Герцогинею Софию. Его Королевское Высочество Герцога Ольденбургскаго ожидаютъ сюда 16-го Сентября. Также приѣхали сюда Наслѣдный Великий Герцогъ Гессенскій.

(J. de St.-P.)

Королевство Баварское,

Его Величество Король Прускій оставилъ уже сѣверную Италию, и прибылъ 14 Сентября въ Мюнхенъ, и на другой день, осмотрѣвъ достопримѣчательности города, отправился въ дальнѣйшій путь черезъ Бюргшбургъ и Ашафенбургъ, въ Тревиръ. Королева Пруска съ 13 с. м. находится въ Пассенгофенѣ, у супруги пріца Макея, откуда вскорѣ выѣдетъ въ Берлинъ.

Франція.

Парижъ, 17 Сентября.

Въ сегодняшнемъ номерѣ Монитера помѣщено Королевское постановление отъ 11-го Сентября, коимъ герцогъ Омальскій назначенъ генералъ-губернаторомъ Алжиріи, на мѣсто маршала Бюжо, уволеннаго, по прошенію, отъ службы.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ніемcy.

Baden, 14 wrzesnia.

ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI NASTĘPCA CESARZEWIECZ z Małzonką, WIELKA XIĘŻNA CESARZEWĄ MARYĄ ALexANDROWNĄ, i Jego Królewski WYSOKOŚĆ DZIEDZICZNY XIĘŻ WIRTEMBERGSKI z JEJ CESARSKĄ WYSOKOŚCIĄ WIELKĄ XIĘŻĄ OLĘGĄ NIKOLEJEWNĄ, DZIEDZICZNĄ XIĘŻĄ WIRTEMBERGSKĄ, racyli przybyć tu dzisiaj dla widzenia się z Ich Najjaśniejszą krewną, Wielką Xiężną Zofią. Jego Królewska Wysokość Xiążę Oldenburgski oczekiwany tu jest na dzień 16 września. Także przybył tu Dziedziczny Wielki Xiążę Hesenski. (Jour. de St. Pet.)

Z Królestwa Bawarskiego.

J. Kr. Mośc Król Pruski opuścił juž północne Włochy, i przybył 14-go września do Monachium, a zwiedziwszy nazajutrz osobliwości miasta, udał się w dalszą podróż przez Wireburg, Aschafsenburg do Trewiru. Królowa Pruska bawi od 13-go b. m. w Possenhofen, u małżonki Xięcia Maxa, skąd wkrótce odjedzie do Berlina.

Françya.

Paris, 17 września.

Dzisiejszy Monitor zawiera postanowienie Królewskie, datowane 11-go września, a mianujace Xięcia Aumale Jeneralnym Guberntorem Algierii, w miejscu Marszałka Bugeaud, którego prośba o dymisję przyjęta została.

— Герцогъ и герцогиня Немурскіе, пріѣхавши 13-го числа вечеромъ, изъ Компіеня въ Сен-Клу, третьего дня отправились обратно въ Компіенъ.

— Въ *Maitre* стараются убѣдить въ маловажности побѣды Абд-эль-Кадера въ Мароккѣ, чтобы успокоить колонистовъ на границѣ Алжиріи; однако донесенія изъ Алжиріи, простирающіяся по 5-е Сентября, представляютъ положеніе вещей въ мароккскомъ Государствѣ весьма опаснымъ; сообщаютъ даже изъ Алжира, что генералъ Бедо просилъ, чтобы правительство отправило въ Марокко 10,000 чл.

— Въ газетахъ сообщаютъ: „Министерство послѣ колебанія относительно мѣръ, которыя слѣдуетъ предпринять въ отношеніи Марокко, опредѣлило наконецъ вооруженную интервенцію въ пользу Императора Абдер-Рамана. Принцъ Омальскій, участвовавшій въ кабинетномъ совѣтѣ, въ коемъ состоялось сіе опредѣленіе, вынужденъ необходимость интервенціи. Этого экспедицію принцъ хочетъ ознаменовать свое вступление въ должность алжирскаго генералъ-губернатора.“

— Посланы повелѣнія нѣкоторымъ полкамъ, расположеннымъ въ южныхъ городахъ, чтобы они отправились въ Тулонъ, откуда имѣютъ отплыть въ Алжирію. Генералъ Бедо, какъ говорятъ, не будетъ участвовать въ экспедиціи, и останется въ Алжирѣ. Говорятъ также, что отправлено будетъ нѣсколько линейныхъ кораблей для крейсерования при мароккскихъ берегахъ. Весьма можетъ статься, что Абд-эль-Кадеръ, при быстротѣ своихъ движений, будетъ уже имѣть въ своемъ обладаніи Фесъ и главнѣйшіе мароккскіе города, прежде чѣмъ французскія войска соберутся для поддержанія Императора.

— Движеніе, имѣющее цѣлію реформу выборовъ, все болѣе и болѣе распространяется. Въ разныхъ пунктахъ страны, какъ сообщаютъ газеты, предположено устроить слишкомъ 50 празднествъ. Повсюду образуются комитеты, которымъ предоставлено производить вліяніе на направление публичного мнѣнія и выборовъ.

— Г. Дюранть, отвѣтственный редакторъ *Gazette de France*, судомъ присяжныхъ сенскаго департамента, приговоренъ заочно къ годичному заключенію и уплатѣ пени въ 3,000 фр., за статью объ умерщвленіи герцогини Праленъ; между тѣмъ за напечатаніе той же статьи освобождена отъ отвѣтственности газета *Democratie pacifique*, на которую жаловались вмѣстѣ съ *Gazette de France*.

— У Редактора жур. *Gazette de France*, Женуда, который не хотѣлъ платить подати, описали всю движимость, и подвергли публичной продажѣ; онъ подалъ апелляцію въ Королевскій судъ.

— Французскій посланникъ въ Монтевидео, гр. Валевскій, какъ слышно, получилъ повелѣніе немедленно возвратиться во Францію изъ Ріо-Жанейро, где онъ теперь находится. По этому можно полагать, что правительство наше намѣreno принять противъ Розаса рѣшительныя мѣры.

18 Сентября.

Вчера происходилъ кабинетный совѣтъ подъ предсѣдательствомъ Гизо. Утверждаютъ, что министерскій совѣтъ рѣшилъ отправить 10,000 чл. въ Африку.

— Сегодня обнародовано королевское постановленіе отъ 12-го с. м., о прощеніи находящихся въ заключеніи за смятенія, причиненныя ими по случаю дорожизны жизненныхъ припасовъ. Число помилованныхъ, по официальному списку, простирается до 454 чл. Только нѣкоторыя лица не прощены, и именно тѣ, которыхъ уже прежде были наказываны за другія преступленія.

— Г. Бруссес усердно производитъ дальнѣйшія изслѣдованія по дѣлу дѣвицы Люзи Депортъ. Разные свидѣтели, которые были уже допрашиваемы канцлеромъ, герцогомъ Пакье и комиссіею суда перво, дали на дѣлахъ снова свои показанія передъ этимъ слѣдственнымъ судью. Изъ послѣдняго допроса, сдѣланнаго дѣвицѣ Депортъ, продолжавшагося пять часовъ, мы узнали о нѣкоторыхъ подробностяхъ. Какъ при прежнихъ обнародованыхъ допросахъ, такъ и нынѣ съ равномѣрнымъ жаромъ и энергию она защищаетъ свою совершающую невинность. Сверхъ всякаго ожиданія, дѣвица Депортъ очастливлена было на дѣлахъ знаками благосклонности и сочувствія. Съ разрѣшеніемъ верховной власти вручено ей было письмо одной молодой дамы, которую прежде она воспитала въ Англіи. Дама эта узнавъ о ея положеніи, въ слѣдствіе печалькой

— Xiâż i Xięzna Nemours, którzy przybyli 13-go wieczorem z Compiègne do St. Cloud, opuścili znów w niedaj wieczorem tą rezydencję, udając się do Compiègne.

— *Moniteur* stara siê z mniejszymi waÅ'oznoscÅ' zwycięstwa Abd-el-Kadera w Marokko, aby uspokoić osadników na granicy Algierii. Z tem wszystkim wiadomości z Algieru sięgające do d. 5 września, przedstawiają stan rzeczy w państwie Marokańskim jako bardzo zatrważający; jakoż zapewniają z Algieru, że Jeneral Bedeau upraszał rząd, aby 10,000 wojska wysłał do Marokko.

— W korrespondencji czatamy: „Ministerstwo po kilkudniowem wahaniu siê co do postępowania, jakie przyjacie wypada względem Marokko, postanowiło nakoniec zbrojną interwencja na korzyść Cesara Abder-Rhaniana. Xiâż Aumale, znajdujący siê na radzie gabinetowej, na której powzięto to postanowienie, żywo przedstawił potrzebę tego kroku. Przez tą wyprawę chec Królewicz oznaczy objęcie urzędu Generalnego Gubernatora Algierii.“

— Przeslane zostały rozkazy do kilku pułków stojących w miastach południowych, aby się udały do Tulonu, skąd mają odpływać do Algierii. Jeneral Bedeau, jak mówią, nie będzie należał do wyprawy i pozostanie w Algierze. Mówią także, że kilka liniowych okrętów wysłanych zostało dla krażenia przy brzegach Marokańskich. Bardzo być może, przy szybkości poruszeń Abd-el Kadera, że już będzie panem Fezu i główniejszych miast Marokańskich, nim się wojsko francuskie zgromadzi dla dania pomocy Cesarzowi.

— Ruch, mający na celu reformę wyborów, coraz bardziej się szerzy. Wymieniają przeszło 50 uczest, które mają mieć miejsce w różnych punktach kraju. Wszędzie tworzą siê komitety, którym komitenci powierzają kierunek opinii publicznej i wyborów.

— Sąd przysięgły departamentu Sekwany skazał zaocznie P. Durand, odpowiedzialnego administratora *Gazette de France*, na roczne więzienie i 3.000 fr. kary pieniężnej, z powodu artykułu o zamordowaniu Xięzny Praslin; przeciwnie, uwolnił *l'émocratie pacifique*, jakkolwiek rzeczonego dziennik, o równie jak *Gazette de France* przestępstwo był oskarżony.

— Xiedżu Genoude, Redaktorowi dz. *Gazette de France*, który nie chce płacić podatków, zabrano wszystkie ruchomości i publicznie je sprzedano. Genoude appellował do sądu Królewskiego.

— Poseł francuzki w Montevideo, Hrabia Walewski, miał otrzymać rozkaz powrócenia bezzwłocznie do Francji z Rio-Janeiro, gdzie się udał w ostatnich czasach. Z tego wnosić można, iż rząd chwyci się względem Roza-sa ostatecznych środków.

Dnia 18 września.

Wezoraj zebrała siê oniedaj rada gabinetowa pod przewodnictwem P. Guizot. Zapewniają, że rada Ministerów postanowiła wysłać 10,000 wojska do Afryki.

— Dzis dopiero ogłoszone jest postanowienie królewskie z dnia 12 b. m., udzielając ułaskawienie uwięzionym za niespokojeni wynikłe w skutku drożnych żywotności. Liczba ułaskawionych według listy urzędowej wynosi 454. Mała tylko liczba osób stanowi wyjątek, które już pierwokarane były za inne występkie.

— P. Broussais prowadzi gorliwie dalsze inkwizycje w sprawie panny de Luzy Despo tes. Różni świadkowie, którzy juÅ' byli s'uechani przez Kancelera Xięcia Pasquier i przez Komisję Sądu Parów, złożyli też w tych dniach zeznania przed tym Sędzią instrukcyjnym. Z przesłuchania panu Desportes, które pięć godzin trwało, dowiadujemy się niektórych szczegółów. Jak na dawniejszych przesłuchaniach przed Kancelerzem, tak i teraz obstaje ona z taÅ' samą żywotnością i energią przy swej zupełnej niewinności. W tych dniach także otrzymała nad wszelkie spodziewanie pokrzepiający dowód przywiązania i współczucia. Za pozwoleniem najwyższej władzy złożono jej pismo od jednej młodej damy, którą dawniej w Anglii wychowała. Dama ta dowiedziała się o jej położeniu, w skutku tragicznej historii rodziny Praslin, chciała dawnej swej nauczycielce, w najczulszych i dla odbier-

истории семейства Праленъ, хотѣла бывшей своей наставницѣ въ изжитыхъ выраженіяхъ доставить отраду. Дѣвица Люзи Депортъ, получивъ письмо, тотчасъ узнала руку особы, которою оно было написано, и прижала его къ сердцу; чувствительнейшую благодарность свою она излила въ длинномъ отвѣтѣ, для которого употребила значительную часть ночи. Отвѣтъ препровожденъ будетъ по назначению, при посредствѣ англійскаго посольства.

— Маршалъ Себастіанъ отѣзжалъ съ дѣтьми своей дочери въ Италию, гдѣ намѣревается провести зиму.

— Въ распоряженіе маршала Себастіана отданъ казенный пароходъ *Pegouin*, для перевезенія смертныхъ останковъ герцогини Праленъ въ Корсику.

— На могилѣ герцога Пралена положенъ надгробный камень, безъ надписи, только съ изображеніемъ креста.

— Герцогъ Глюксбергъ сообщилъ правительству изъ Мадрида, что новое министерство намѣreno создать новыя избирательныя коллегіи между 25 и 30 ч. с. м., съ тою цѣлью, чтобы избраны были новыя депутаты для конгресса, существующаго съ братцемъ 15 Октября. Кортесамъ имѣеть быть предложенъ проектъ относительно перемѣнъ закона о преѣтодонаслѣдіи.

— Въ жур. *Indicateur de Bordeaux* сообщаютъ, что Королева Христина отправилась тайно изъ Парижа къ испанскимъ границамъ.

19 Сентября.

Въ *Gazette de France* пишутъ, что въ послѣднихъ засѣданіяхъ совѣта министровъ рѣщено собрать у подошвы пиренейскихъ горъ лагерь въ 40,000 челов. Въ совѣтѣ было даже изъявлено желаніе, чтобы составъ этого обсервационнаго корпуса простидался до 80,000 чел.; но это предложеніе было отринуто по финансовымъ отношеніямъ. Въ *Commerce* пишутъ, что полки, находящіеся въ Тулонѣ, Марсели, Монпелье и Нимѣ, получили приказаніе бѣти въ готовности къ походу.

— Покойный маршалъ Удино оставилъ военные записки; сынъ маршала генералъ Удино намѣренъ издать ихъ.

— Генераль-лейтенанты: Рейль и Додъ де ла Бронери, произведены въ званіе маршаловъ Франціи.

— Подтверждается извѣстіе, что графъ Россіи Фр. посланникъ въ Римѣ, просилъ увольщенія отъ должности.

— Ичислили, что въ продолженіе мѣсяца болѣе 50,000 Итальянцевъ, жившихъ во Франціи или въ Бельгіи, получили паспорты и уѣхали обратно въ свое отечество.

— Въ Монтерѣ пишутъ, что начальникъ морскаго французскаго поста у береговъ западной Африки, доноситъ морскому министру, что коммодоръ Готемъ, командующій англійскою эскадрою при означеныхъ берегахъ, по жалобѣ его, что одинъ изъ англійскіхъ капитановъ, не имѣя права, произвелъ обыскъ на французскомъ кораблѣ, сдѣлалъ ему публично строгій выговоръ.

Англія.

Лондонъ. 11 Сентября.

По распоряженію правительства, работы, по укреплению береговъ и острововъ въ каналѣ, продолжаются безостановочно. На островѣ Жерзі укреплены все высоты между заливомъ св. Екатерины и фортомъ Моноргейль.

— Газета „Атласъ“ считаетъ отѣздъ лорда Минто на материкъ Европы значительнымъ событиемъ. „Мы думаемъ, говоритъ она, что лордъ ѳдетъ въ Римъ для занятія мѣста британскаго посланника при дворѣ Папы IX. Это мѣнѣе подкрѣпляется какъ словами некоторыхъ достовѣрныхъ особъ, такъ и разными обстоятельствами, обнаруживающими намѣреніе нашего правительства — перемѣнить, наконецъ, то недѣлное и неопределенное положеніе, въ которомъ мы до сихъ поръ находились относительно главы Римской церкви.“

— Ирландскіе журналы ежедневно представляютъ новые доказательства живаго участія кѣ Напѣ и даже говорятъ о возможности сформированія ирландской бригады, которая предложитъ Напѣ свои услуги.

— Въ послѣдній четвергъ произведена была въ Дублинѣ публичная продажа движимаго имущества О'Коннеля. На мѣсто продажи прибыло много посѣтителей, одни чтобы видѣть квартиру знаменитаго мужа,

другіе — најзасѣчнѣйшихъ выражахъ, прынѣсъ погибшему Panna de Luzy Desportes otrzymawszy podany jej list, poznala natychmiast ręke, która go pisała, i przycisnęła go do serca, wynurzając najżywąszą wdzięczność, którą też natychmiast przełała w długiej odpowiedzi, na której napisała czescь nocy poświęconej. Pismo to przesłane zostało za pośrednictwem poselstwa angielskiego na miejsce swego przeznaczenia.

— Marszałek Sebastiani wyjeźdza z dziećmi swojego córki do Włoch, gdzie zamierza przepędzić zimę.

— Rodzina Sebastiani miała otrzymać od rządu państewko *Pegouin*, dla przewiezienia zwłok Xiężeńej Praslin do Korsyki.

— Na grobie Xięcia Praslin położono tylko kamień z wyrzytym krzyżem, bez żadnego napisu.

— Xiążę Gliicksberg donieść miał rządowi z Madrytu, że nowe ministerstwo chce zwolnić kolegów wyborczych między 25 a 30 b. m., w celu wybrania Deputowanych do Kongressu, który ma się zebrać 15 października. Kortezom ma być przełożony projekt względem zmianienia prawa o następcie tronu.

— Według dz. *Indicateur de Bordeaux*, Królowa Krystyna wyjechała potajemnie z Paryża ku granicy hiszpańskiej.

Dnia 19 września.

W *Gazette de France* piszą, że na ostatnich posiedzeniach Rady Ministrów postanowiono zgromadzić u stóp gór Pirenejskich oboz ze 40,000 ludzi. Na Radzie wynurzyli też niektórzy członkowie życzenie, aby skład tego obserwacyjnego korpusu, wynosił 80,000 ludzi, ale ten wniosek został odrzucony, ze względów finansowych. W *Commerce* piszą, że półki stojące w Tulonie, Marsylii, Montpellier i Nismes, otrzymały rozkaz być w gotowości do pochodu.

— Zmarły Marszałek Oudinot zostawił po sobie pamiątki wojskowe, które ma wydać syn jego Jeneral Oud-not.

— Jeneral-Porucznicy: Reille i Dode de la Brunerie, mianovali zostali Marszałkami Francji.

— Potwierdza się wiadomość, że Hrabia Rossi, nasz Posel w Rzymie, żądał swego odwołania.

— Wyliczono, że w ciągu miesiąca, przeszło 50,000 Włochów, przebywających we Francji lub w Belgii, wzięli paszporty i udali się z powrotem do swojej ojczyzny.

— Czytamy w *Monitorze*, że dowódca stacji francuskiej przy brzegach zachodniej Afryki złożył raport Ministrowi morskiemu, iż kommodor Hotham, dowodzący flotą angielską przy pomienionych wybrzeżach, na zaniechanie przez niego zażalenie, że jeden z kapitanów angielskich osmielił się przeglądać nieprawnie okręt francuski, udzielił temu kapitanowi publiczną nagranę.

Anglia.

Londyn, 15 września.

Rząd angielski prowadzi bez przerwy robotyokoło obwarowania brzegów, oraz ufortyfikowania wysp na kanale. Na wyspie Jersey poł. zon dla obwarowania wszystkie wzgórza między zatoką St. Katarzyny i zamkiem Montorgueil.

— Dziennik *Atlas* uważa odjazd Lorda Minto na stały laj Europej, jako nader znaczący wypadek. „Sądźmy, powiada rzecznik dziennika, że Lord jedzie do Rzymu dla objęcia posady poselskiej przy dworze Piusa IX. Zdanie o potwierdza się tak słowami niektórych wiernych osób, jako też różnymi okolicznościami, z których się wywiecie zamiar naszego rządu, aby zmienić nareście to nieozsądne i nieoznaczone położenie, w którym jesteśmy do tajemniczej pozycji.“

— Dzienniki Irlandzkie codziennie ogłaszały nowe dowody najżywszego społeczeństwa ku Papieżowi, i nawet mówią o podobieństwie utworzenia irlandzkiej brygady, która swoje usługi ofiaruje Papieżowi.

— Onegaj odbywała się w Dubline lietacza ruchomości O'Connelia. Przybyły na nią bardzo wiele osób, częścią aby widzieć mieszkanie sławnego męża, częścią dla nabycia na pamiątkę jakiego przedmiotu. Powszechną

другое, чтобы купить что либо на память. Общее внимание обращала на себя простота и скромность убранства комнаты человека, который в продолжение полутора столетий занимал мэр своим именем. Любители искусства сожалеют, что послѣ него не будут продаваться картины.

— Съ пароходомъ „Камбрія“ получены донесенія изъ Бостона по 2-е с. м. По содержащимся въ нихъ свѣдѣніямъ о ходѣ выборовъ, можно заключать, что партия виговъ будетъ имѣть перевесъ въ новой палатѣ представителей. Извѣстія изъ Мексики простираются по б.-е Августа. Генералъ Скоттъ выступилъ изъ Пуэблы съ 10,000 чел. по направлению къ столице Мексики. Съ каждымъ днемъ ожидаются извѣстія о занятіи этого города американскими войсками. Генералъ Паредесъ успѣхъ ускользнуть отъ Американцевъ; онъ прибылъ на Англійскомъ пароходѣ въ Верса-Крузъ, откуда пробрался въ Мексику. Присутствие его можетъ измѣнить положеніе дѣла.

— Въ *Liverpool-Times* напечатано письмо, полученное изъ Кантонга отъ 22-го Мая; въ коемъ обращаются къ себе вниманіе слѣдующія слова: „Это вѣрно будетъ послѣднее мое письмо; ибо сію минуту узналъ я, что въ слѣдующую ночь мы все будемъ обезглавлены, покрайней мѣрѣ такъ утверждаютъ Китайцы.“

16 Сентябрь.

Герцогъ Веллингтонъ, по званію губернатора пяти гаваней: Дувра, Сандвича, Румнея, Винчестера и Ри, присутствовалъ на чрезвычайномъ засѣданіи въ Дувре; постановлено немедленно приступить къ постройкѣ первого отдѣленія охранныхъ гаваней, и уже сдѣлано по сему соотвѣтственное распоряженіе.

— Банкротства усиливаются ужаснымъ образомъ, такъ что становятся весьма опасными для торговли; объявленное на дняхъ чрезвычайное банкротство Гр. Гоуэра, Непью и комп., кои въ продолженіи многихъ лѣтъ были въ торговыхъ сношеніяхъ со всѣми частями свѣта распространяло по всему Лондону панический страхъ. Уважаемый торговый домъ Гр. Гасти и Гочинсонъ простояновили также свои платежи.

— Сегодня проданъ съ аукціонного торга домъ Шекспира въ Стратфордѣ на Авенѣ, за 8,000 ф. ст. Покупку эту сдѣлали вмѣстѣ Лондонскій и Стратфордскій комитеты.

— Внукъ Вальтеръ Скотта получилъ дозволеніе присоединить фамилію Скоттъ къ своему прозванію Локартъ.

— Въ первыхъ числахъ сего мѣсяца, въ Шотландскихъ горахъ были такие холода, что 2-го числа, двое Англичанъ, которые путешествовали пѣшкомъ, съ тою цѣлью, чтобы видѣть живописныя окрестности, найдены замерзшими.

Италия.

Римъ, 3 Сентября.

Караулы австрійского корпуса войскъ стоятъ внутри города Феррары по-прежнему, съ тогото только разницей, что тамъ, гдѣ стоятъ теперь два солдата, было за нѣсколько дней шестеро. Графъ Ауэрсперъ, получивъ положительное извѣстіе о приближеніи папскихъ линейныхъ войскъ и Швейцарцевъ, отправился къ кардиналу-легату Чіаки и объявилъ ему, что онъ впустить Папскія войска въ городскія ворота не прежде, какъ по полученіи приказанія на то отъ высшаго начальства. Кардиналъ, разумѣется, не былъ согласенъ, и какъ, въ продолженіе разговора, понятія того и другаго о взаимныхъ правахъ больше и больше разъединились, то легать и просилъ генерала на будущее время замѣнить личныхъ свиданія перепискою.

— Маркизъ д'Азелю, извѣстный Италійскій писатель, пріобрѣвшій извѣстность романомъ Гекторъ Фіерамоска, вышедшемъ въ свѣтъ уже лѣтъ пятнадцать тому назадъ, и нынѣ занимающійся политическими сочиненіями, уѣхалъ на сихъ дняхъ отсюда въ Болонью, съ политическимъ порученіемъ относительно Романы. Изъ получаемыхъ извѣстій видно, что путешествіе его походитъ на триумфальное шествіе. Въ городѣ Терни,

zwracała uwagę prostota i skromność w umieblowaniu mieszkania człowieka, który przez pół wieku zajmował świat swym imieniem. Z wielkim żalem lubowników sztuki, obrazy po nim nie będą należeć do licytacji.

— Parostatkiem *Cambris* nadeszły tu wiadomości z Bostonu po dniu 2-gi b. m. Z nich dowiadujemy się, że siedzące po dotychczasowych wyborach, stronnictwo Whigów w Stanach. Zjednoczonych będzie miało przewagę w przyszłej Izbie Reprezentantów. Wiadomości z Meksyku dochodziły do 6 sierpnia. Jeneral Scott opuścił w tym dniu Puebla, na czele 10,000 ludzi, kierując się ku Meksykom. Codziennie oczekują doniesienia o zajęciu tego miasta przez wojska Amerykańskie. Jeneral Parédes potrafił omijając czujność Amerykanów i przybył na parostatku angielskim do Vera Cruz, skąd dostał się do Meksyku. Obecność jego może zmienić stan rzeczy.

— *Liverpool-Times* ogłasza list, datowany z Kantonu d. 22 maja, w którym zwraca uwagę następujący okres: „Będzie to zapewne mój list ostatni; dowiaduję się bowiem, że tej nocy będziemy mieli wszyscy głowy ucięte, a przyjmuij tak głoszą Chińczycy.“

Dnia 16 wrzeÅśnia.

Xiąże Wellington, odbywał w zeszłym tygodniu, jako Gubernator pięciu portów: Dower, Saudwiche, Rumbey, Winchelsea i Rye, nadzwyczajną sessję portową w Dower, na której postanowiono zająć się natychmiast piêrwszym oddzialem tamcznych portów bezpieczeństwa, i wydano zaraz stosowne rozkazy do rozpoczęcia robót.

— Bankructwa mnożą się w zatrważający sposób, jedne pociągają za sobą drugie i stają się straszne dla handlu; jakoż świeże nadzwyczajne bankructwo PP. Gower, Nepheus i komp., którzy od lat dawnych zostawali w stosunkach handlowych ze wszystkimi częściemi świata, rozeszły paniczny przestrach w całym Londynie. I oważany dom Haste i Hutchison wstrzymał także swe wpłaty.

— Dzisiaj wystawiony był na sprzedaż publiczną dom Szekspira w Stratford, nad Avoną, i zakupiony za 3,000 f. szt. przez zjednoczone w tym celu komitety: Londyński i Stratfordski. Rzeczywistość wartości tego domu nie przekonuje 100 f. szt.

— Wnuk Walter Scotta otrzymał pozwolenie dołączenia nazwiska Scott do swego nazwiska Lockhard.

— W piêrwszych dniach tego miesiaca, tak ostre były w gôrach Szkockich zimna, że d. 2-go, dwóch Anglików, którzy pieszo odbywali podróż dla obejrzenia tych malowniczych okolic, znaleziono rano zmarzlych.

Wrocław.

Rzym, 3 wrzeÅśnia.

Warty Austryackiego korpusu stoją po dawnemu wewnątrz miasta Ferrary, z tą tylko różnicą, że gdzie obecnie stoi dwóch żołnierzy, tam przed kilku dniemi było ich sześciu. Hrabia Auersperg, otrzymawszy urzędową wiadomość o zbliżaniu się ku Ferrare Papiezkich wojsk liniowych i Szwajcarów, udał się d. Kardynała-Legata Ciacchi, z oświadczeniem, że nie pierw wpuści wojsko Papiezkie do bram miasta, aż otrzyma na to pozwolenie od wyższej swojej zwierzchności. Kardynał, rozumie sie, iż na to nie przystał, a poniewaž w ciągu rozmowy, pojęcia jednego i drugiego o wzajemnych prawach coraz się więcej różniły, Legat upraszał w końcu Jenerała, aby na przyszłość, w miejscu osobistego widzenia się, obrał drogę korrespondencji na piśmie.

— Margrabi d'Azeleglio, znany pisarz włoski, autor romansu *Hector Fieramosca*, wydanego juž przed laty 15, i zajmujący się teraz pisaniem dzieł w przedmiocie polityki, wyjechał ztąd w tych dniach do Bolonii, z politycznymi poleceniami względem Romanii. Z odbieranych odń wiadomości, okazuje się, iż podróż jego podobna jest do całego trymu. W mieście Terni, wszyscy obywatele zgromadzili się na jego powitanie w Ratuszu. P. Azeleglio

всѣ граждане собрались въ ратушѣ. Д'Азелю произнесъ рѣчь, послѣ чего было составленъ адресъ къ Папѣ въ сущности слѣдующаго содержанія: „Граждане Терни добровольно обѣщаютъ свою готовность нести всякий чрезвычайный налогъ, который правительство сочтетъ необходимымъ для защиты независимости страны. Тѣ же граждане предлагають Папѣ свое достояніе и свою жизнь, чтобы защитить его особу во времена вторженія иностранцевъ и противъ нихъ“.

— На прошлой недѣлѣ воръ забравшись въ церковь *Santa Maria degli Angeli*, укралъ серебряную даронощцу съ освященными дарами. Это необыкновенное произшествіе въ Римѣ. Однако за 10 предъ симъ лѣтъ такое же святотатство совершило уже было въ церкви св. Козмы и Дамиана. Папа Григорій XVI велѣлъ Святотатца, молодаго человека 15—16-ти лѣтъ, публично обезглавить на мосту крѣпости св. Ангела.

5 Сентября.

Переговоры о занятіи Феррары, производимые между папскимъ дворомъ и вѣнскимъ кабинетомъ, находятся теперь на такой точкѣ, что съ здѣшней стороны прежде всего требуютъ возстановленія *status quo*, разумѣя подъ тѣмъ удаленіе войскъ въ крѣпость. Лишь тогда, когда будетъ исполнено это требование, согласится приступить къ обсужденію вопроса о правѣ. Въ этомъ смыслѣ было писано въ Вѣну въ послѣдніхъ числахъ Августа, при чемъ, не скрыто и зло, какое повлекли, или повлекутъ за собою происшествія въ Феррарѣ. Вѣнскій кабинетъ не согласенъ, какъ кажется, на такое предложеніе, полагая, что Италия уже вступила въ фазу переворота и что уступка только можетъ доставить этому перевороту большій просторъ.“

Лукка, 3 Сентября.

Послѣ двудневныхъ смятій, спокойствіе здѣсь уже восстановлено, и учреждена національная гвардія. Герцогъ луккскій издалъ къ своимъ подданнымъ слѣдующую прокламацію:

„Мы, Карль Лудвикъ Бурбонскій, инфантъ Испанскій и проч., герцогъ луккскій. Нашимъ возлюбленнымъ подданнымъ. Мы хотимъ властствовать надъ вами не страхомъ, но любовью, не силою, но благѣніемъ, и потому открываемъ вамъ напечатаніе отеческое сердце. По примѣру того, что въ сосѣдствіи Тосканы мало по малу приводится въ исполненіе, мы желаемъ въ нашемъ времени подвергнуть зрѣлому изслѣдованию все служащее къ вашему благу, чтобы заранѣе сдѣлать васъ участниками выгодъ, которыхъ могутъ произойти изъ того. Сообразно сему, мы объявляемъ объ учрежденіи гражданской гвардіи (*guardia civica*), необходимой для общественнаго спокойствія; равно-мѣро дали мы нашему Государственному совѣту нужный повелѣнія, чтобы онъ съ величайшимъ раченіемъ представлялъ начальство о каждой реформѣ, соотвѣтствующей вашимъ справедливымъ требованіямъ и способной удовлетворить наше пламенное желаніе — видѣть васъ навсегда свободными и счастливыми. А потому имѣйте все довѣре къ этимъ любви исполненнымъ словамъ вашего отца и государя, который искренно желаетъ всѣмъ вамъ добра и только призываетъ на совѣтъ тѣхъ вашихъ согражданъ, которые пользуются общностью вашей любовью иуваженіемъ. Дано въ С. Мартіно въ Виньяле, 1-го Сентября 1847.

Карлъ Лудвикъ“

— Сегодня обнародованъ здѣсь герцогскій декретъ, уничтожающій всѣ дѣла, производившіеся въ судахъ по случаю послѣдникъ смятій въ Луккѣ. — Радость жителей неизѣяснима. Бюсты герцога и Пія IX, съ вѣнцами на головахъ, носятъ по городу въ торжественной процессіи, при звукахъ музыки и громѣ орудій. Восторгъ достигъ до высочайшей степени, когда герцогъ вмѣстѣ къ наслѣднику престола появился на крыльца своего дворца, чтобы милостиво принять изъявленіе признательности своего народа.

Флоренція, 6 Сентября.

Послѣдніе дни были праздниками для всей Тосканы. Гросгерцогъ издалъ, наконецъ, давно ожидаемый декретъ, объ учрежденіи гражданской гвардіи (*Guardia civica*). По этому случаю вчера (въ Воскресенье), весь городъ съ самаго утра привыкалъ праздничный видъ. Въ полдень состоялась изъ нѣсколькихъ

преній до нихъ, посѣмъ уложенъ zostaѣ address do Pa- pieza, nastѣpujÄczej tresci: „Mieszkañcy Terni, przyjmuj- jaj dobrowolnie na siebie wszelki nadzwyczajny podatek, ja- kiego rząd uzu potrzbę dla obrony niepodległości ojczyz- ny. Ciż mieszkañcy ofiarują Papieżowi swoje majątki i życie, na obronę Jego osoby podczas wtargnienia cudzo- ziemców, jako też na ich odparcie.“

— W przeszlym tygodniu, złodziej zakradłszy siê do kościoła Santa Maria degli Angeli, ukradł srebrne ciboriun z poświęconymi hostyami. Jest to nadzwyczajny przypadek w Rzymie. Przed 10 atoli laty popełniono już raz podobną kradzież w kościele św. Koźmy i Damiana. Papież Grzegorz XVI kazał świętokradce, 15 — 16-latego chłopca, stracić publicznie przez ucięcie głowy przy moście twierdzy Anioła.

Dnia 5 wrzešnia.

Układy względem zajęcia Ferrary, toczące się między Stolicy Apostolską a gabinetem Wiedeńskim, znajdują się obecnie na takię stopie, że z naszej strony wymagają przedewszystkiem przywrócenia uprzedniego *status quo*, pod którym rozumieją cofnięcie wojsk do twierdzy, i dopiero po dopełnieniu tego warunku zgodzą się przystąpić do roztrząsania kwestii o prawie służącem Austryi. W tym duchu pisano złą do Wiednia, w ostatnich dniach Sierpnia, przyczem nie tajono weale złych skutków, jakie już zajęcie Ferrary pociągnęło, lub może jeszcze pociągną za sobą. Gabinet Wiedeński nie chce się przychylić, jak głoszą, do tego żalania Rzymu, przypuszczając, że Włochy wstąpili już w zakres burzliwych przemian, i że powolność ze strony Astryi, większe tylko utworzyła im pole.

Lukka, 3 wrzešnia.

Po dwudniowych zaburzeniach, spokojnośc tu przywróconą została, i ustanowiono gwardię narodową. Panujący Xiąże wydał do swoich poddanych następującą odezwę:

„My, Karol Ludwik de Bourbon, Infant hiszpański i t. d., Xaqie Lukieski. Naszym ukochanym poddanych. Chcemy panować nad wami nie postrachem, ale miłością, nie siłą, lecz dobrodziejstwem; i przeto otwieramy wam nasze ojcowiskie serce. Na wzór tego, co w sąsiednię Toskanii powoli przychodzi do skutku, pragniemy, w najkrótszym czasie, podzielić pod dojrzałą rozwagę wszystko, co może służyć kwaszem d. bru, aby was weźwiniętce uczynić nezestnikami pożytków, jakie złąt wyniknąć mogą. W skutek tego, obwieszczaamy wam utworzenie gwardii narodowej (*guardia civica*), potrzebnej nieodbiście dla spokojości ogólniej. Razem z tém, daliśmy stosowne rozkazy naszej Radzie Stanu, iżby przedstawiała nam, z największą troszkliwościami, wszelkie reformy, odpowiednie waszym słusznym żądaniom i zdolne zaspokoić nasze najgorętsze życzenie — widzieć was zawsze szczęśliwemi i zadowolionemi. Miecie przeto zupełną ufność w tych miłością natchniętych słowach waszego Ojca i Władcy, który szczerze prague waszego dobra, i tych tylko z pomiędzy waszych współzimków powołuje do swojej rady, którzy posiadają największy wasz szacunek i miłość. Dan w S. Martino in Vignale, 1 wrzešnia 1847 roku.

(podp.) Karol Ludwik.“

— Dziś ogłoszony tu zostaѣ dekret Xiążecy, umarzajacy wszelkie processa, toczące się przed sądem, z powodu ostatnich zaburzeń i niespokojości w Luccie. Radość mieszkańców jest do nieopisania. Uwieńczone popiersia Xięcia i Piusa IX obnoszone są w uroczystej processji po mieście, śród dzwięku muzyki, dzwonów i gromu działy. Zapal doszedł dzisiaj do najwyższej stopnia, gdy Xiążę wraz z Następcą, ukazał się na krużganku swego pałacu, ażeby przyjąć taskawie hołd wdzięczności swojego ludu.

Florencja, 6 wrzešnia.

Ostatnie dni byli dniami uroczystościami dla całej Toskanii. Wielki Xiążę ogłosił nakoniec długiego oczekiwany dekret o ustanowieniu gwardii narodowej (*guardia civica*). Z tego powodu wzoraj (w Niedzieli), całe miasto od samego rana przybrało postać świąteczną. O południu utworzyła się z kilku tysięcy mieszkańców uroczysta proces-

тысяч жителей торжественная процессия, съ хорами музыки и знаменами, для принесения гроусерцогу благодарности от лица всего тосканского народа. Гроусерцогъ на балконъ дворца Питти съ двумя старшими принцами, радостные крики смѣшились со звономъ колоколовъ. По полудни совершиенно было въ соборной церкви торжественное молебствие, а вечеромъ весь городъ и куполь собора были великолѣпно иллюминированы.

Неаполь, 4 Сентября.

Заговоръ, открытый въ Палермо, произвелъ здѣсь весьма непріятное впечатлѣніе, тѣмъ болѣе, что въ немъ были замѣщаны также некоторые изъ здѣшнихъ гражданъ. Безпокойства, происшедшія въ Мессинѣ и Реджіо, подавлены, какъ объявляетъ правительство, мужествомъ королевскихъ войскъ, и теперь, спокойствіе тамъ совершенно возстановлено. Слухъ, будто бы восстание распространилось до Катанзаро и Козенцы, не имѣть въ себѣ ничего основательного. Безпорядки въ Калабрии продолжаются и перешли въ грозные округи Апулии. Нѣть надобности говорить, что, въ слѣдствіе недавнихъ беспокойствъ, множество лицъ всякаго званія взято подъ стражу.

— За нѣсколько предъ симъ дней скончался здѣсь бывшій Сицилійскій Вице-Король, маркизъ Феррара, который, при вступлении на престолъ нынѣшнаго Короля, приговоренъ былъ къ изгнанію на нѣсколько лѣтъ; его похоронили съ большимъ великолѣпіемъ; онъ оставилъ 40,000 червонцевъ годичнаго дохода.

Греція.

Аѳіны, 5 Сентября.

Греческое правительство пропроводило, 30 числа м. м., представителямъ трехъ покровительствующихъ державъ ипоту, съ приложеннымъ къ ней отчетомъ по финансовому состоянію страны, для поддержанія новаго проекта относительно постепенного погашенія греческаго долга. По сemu проекту, это погашеніе пришло бы въ исполненіе въ послѣдніхъ числахъ 1860 года. Проектъ, составленный Коллеттисомъ, почитаютъ превосходнымъ, и надѣются, что державы согласятся на изложенія въ немъ предположенія. Единственною господствующую въ немъ мыслию, есть удовлетвореніе Англіи, и потому здѣсь почти несомнѣваются въ томъ, что прочія державы дозволятъ отсрочить уплату слѣдующаго имъ долга, лишь бы предоставить возможность погасить долгъ слѣдующій Англіи.

— Президентъ министерскаго совѣта, Г. Колетти, за недѣлю предъ симъ опасно заболѣлъ; донынѣ нѣть еще надежды на его выздоровленіе.

— Турецкій агентъ, Османъ-Эффенди, приготовляется къ отѣзду, и Порта начинаетъ прекращать свои сношения съ Гречією.

— Слышно, что вскорѣ прибудетъ сюда другая эскадра англійскаго флота.

НОВѢЙШІЯ ИЗВѢСТИЯ.

По полученной въ Берлинѣ телеграфической депешѣ изъ Кельна отъ 24 Сентября, президентъ французского кабинета, маршаль Сультъ, подалъ въ отставку, а на его мѣсто президентомъ министерскаго совѣта назначенъ Г. Гизо.

— Съ пароходомъ австрійскаго Ллойда, получено въ Триестѣ изъ Аенінъ извѣстіе, что первенствующій министръ Колетти скончался утромъ 12-го Сентября. За три дня до его смерти Король возвелъ его въ званія фельдмаршала и сенатора. Эти званія возвысили только блескъ его погребенія.

sy, z chórami muzyki i sztandarami dla wynurzenia Wielkiego Xięcia wdzięczności w imieniu całego ludu Toskańskiego. W. Xięże stał na balkonie pałacu Pitti z dwoma starszymi synami; okrzyki radości zlewały się z dźwigniem dzwonów; po południu odbyło się w katedralnym kościele uroczyste nabożeństwo, a wieczorem całe miasto i kopuła katedry były wspaniale oświecone.

Neapol, 13 sierpnia.

Spisek, odkryty w Palermo, sprawi³ tu arey nieprzyjmuwe wrażenie, tém bardziej, iż wielu z tutejszych obywateli było także w nim zawiklanych. Zaburzenia wynikłe w Messynie i Reggio, zostały potłumione, jak rządonosi, mactwem wojsk królewskich, i teraz panuje tam zupełna spokojość. Pogłoski, jakoby powstanie rozprzestrzeniło się do Catanzaro i do Cosenza, nie mają w sobie nic zasadniczego. Rozruchy w Kalabrii trwają ciągle i doszły do górzystych okręgów Apulii. Niema potrzeby dodawać, że w skutku ostatnich zaburzeń, wiele bardzo osób, wszelkiego stanu, zostało aresztowanych.

— Przed kilku dniami umarł tu były Wice-Król Sycylii, Margr. Ferrara, który za wstąpieniem na tron teraz niejego Króla, na kilkoletnie wygnanie skazany został. Pochowano go z wielką okazałością; zostawił po sobie 40,000 dukatów rocznego dochodu.

GRECJA.

Ateny, 5 września.

Rząd grecki przesłał pod dniem 30 z m. Reprezentantom trzech mocarstw opiekuńczych notę, do której dołączone jest przedstawienie finansowe stanu kraju, dla uzasadnienia nowego planu, jaki rząd projektuje w celu powolnego umorzenia dlużu greckiego. Według tego planu, umorzenie to przyszłoby do skutku z koncem roku 1860. To przedstawienie, ułożone przez Koletta, ma być rzeczywiście arcydzieliem, i pochlebiają tu sobie, że mocarstwa przystaną na rozwinięte w nim propozycje. Jedyna panującą tu myślą jest zaspokojenie Anglii; i dla tego liczą prawie z pewnością, że inne mocarstwa zezwolą na przedłużenie przypadających im rat wypłaty, aby tylko dla spłacenia Anglii pozostawić potrzebne fundusze.

— Prezes Rady Ministrów, P. Kolettis, zachorował niebezpiecznie przed tygodniem; dotąd nie ma jeszcze nadziei polepszenia jego zdrowia.

— Ajent turecki, Osman Effendi, przygotowuje się do odjazdu, i Porta zaczyna zrywać stosunki swoje z Grecją.

— Słyszać, że wkrótce przybędzie tu druga flota angielska.

NAJNÓWJSZE WIADOMOŚCI.

Podług otrzymanej w Berlinie telegraficznej depesz z Kolonii, pod d. 24 września, Prezes gabinetu francuskiego Marszałek Soult podał się do dymisji, a w miejsce jego Prezesem Rady Ministrów mianowany został L. Guizot.

— Parostakiem austriackiego Lloydu, otrzymano w Tryście wiadomość z Aten, iż Pierwszy Minister, P. Kolettis, umarł tamże d. 22 września. Trzema dniami przedtem, Król nadał mu stopień Feldmarszałka i godność Senatora. Wysokie te dostojeństwa pomogły tylko świętość jego pogrzebu.